

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

KLAGE FRA A, PÅ DOMMERFULLMEKTIG B, X TINGRETT. SAK NR 4/04.

Tilsynsutvalget for dommere har i møte 14. juni 2004 truffet vedtak i ovennevnte klagesak.

Vedtaket er truffet av følgende medlemmer: Anne Lise Rønneberg, leder, Jon Høyland, Halvor Kjølstad, Trine Buttingsrud Mathiesen, og Wenche Frogn Sellæg.

Ved brev 18. januar 2004 har A, inngitt klage mot "dommer(na) i sak vid X tingrett". Tilsynsutvalgets sekretariat ba ved brev 28. januar 2004 opplyst hvilken eller hvilke navngitte dommere klagen gjelder, samt en nærmere redegjørelse for klagen. Til tross for senere purringer, kom det ikke svar fra klager før ved brev innkommet sekretariatet 29. mars 2004. Han opplyste da at klagen gjaldt dommerfullmektig B. Saken er etter dette forelagt for dommerfullmektigen til uttalelse, samt for embetsleder. Begge har avgitt uttalelser i anledning klagen.

Klager har i brevet av 18. januar 2004 kommet med uttalelser som tyder på at det er to saker han er misfornøyd med. Det synes imidlertid klart at klagen bare gjelder den sak som han omtaler som "sak nr 2", som gjelder domstolsbehandling, nærmere bestemt ved X tingrett. I anledning denne saken, som gjaldt tvangssalg av klagers ideelle andel av adkomstdokumenter til hans bolig, har han uttalt følgende:

"I sak nr 2 så har jag heller icke haft möjligheten att få någon som helst upprättelse eller tillvaratagande och hänsystagande av dommare i sak, man som tidigare som jag ser det diskriminerar på grund av nationalitet och att inget tas som fölge av vad som har framlagts utan man går endast på skasöker's utsago och försätter personer i svåra situationer som således är helt onödvändiga i förhåll till saken.

Man således dömmar utifrån en parts utalanden och tar således ingen hänsyn till motparterns förhållanden eller bevisföring i saken/sakerna.

Detta anser jag var beklämmande och önskar således att om möjligt dette kan genomgås. Står förnärvarande med familj utan bostad på grund av en eller flera dommares icke opartiska handlande."

Innklagede har opplyst at begjæringen om tvangssalg innkom tidlig i oktober 2003. Det var da en annen dommerfullmektig som behandlet saken. Klager var bistått av advokat, som i desember ba om at saken måtte stilles i bero, fordi man ønsket å forsøke en minnelig løsning. Da motparten ikke ønsket utsettelse, ble partene ved tingrettens brev av 16. desember 2003 underrettet om at utsettelse ikke ville bli gitt og at saken var klar for behandling. Beslutning om tvangssalg ble truffet 12. januar 2004.

Innklagede opplyser følgende om sin befattning med saken:

”I telefaks 5. mars 2004 fra advokatble det klaget på at tvangssalg var igangsatt uten varsel. Tingrettens brev 16. desember 2003 ble etter dette oversendt på ny. Først på dette tidspunkt overtok jeg saken, siden dommerfullmektigi mellomtiden hadde fratrudd sin stilling.

Den 9. mars 2004 mottok tingretten nok en telefaks fra advokat....., hvor hun påpekte at tingretten ikke hadde tatt stilling til saksøktens krav om erstatningsbolig samt påstanden om at tvangssalget var et uforholdsmessig inngrep.

På grunn av anmodningene om betalingsavtale og berostilling tok jeg kontakt med saksbehandler i og advokatper telefon. Ved gjennomgang av saken avdekket jeg dessuten at det var begått en feil ved at det ikke hadde blitt tatt stilling til kravet om erstatningsbolig.
.....”

Etter dette ble partene enige om å stille saken i bero. Innklagede sendte brev 15. mars 2004 og gjorde oppmerksom på at retten ikke hadde tatt stilling til kravet om erstatningsbolig. Hun ba om tilbakemelding dersom det var innvendinger mot at spørsmålet utsto så lenge saken var berostilt. Retten mottok ikke noen tilbakemelding på dette. Deretter skjedde ikke noe ytterligere i saken, bortsett fra at tingretten 2. april 2004 mottok telefaks fra klagers advokat om at hun trakk seg som prosessfullmektig med umiddelbar virkning.

Innklagede kan ikke se at hun har begått noen saksbehandlingsfeil.

Embetsleder har bl.a. uttalt følgende:

”Hva angår dommerfullmektig Bs håndtering og oppfølging av saken, for å få den inn i et hensiktsmessig spor, som også er imøtekommende for A, er vel denne bare eksemplarisk. At dommerfullmektig B ble brakt inn i klagen er helt ubegrunnet, og må skyldes at hennes navn var det første A fant etter at han to ganger ble oppfordret av Tilsynsutvalget til å knytte klagen til person(er). På klagetidspunktet 18. januar i år var ikke dommerfullmektig B dommer på saken, hadde ikke ansvar for den, og hadde da heller ikke foretatt noe i sakens anledning.”

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Utvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstoloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har heller bedt om dette.

I den utstrekning klagen måtte gjelde misnøye med den eller de rettsavgjørelser som er truffet, kan tilsynsutvalget ikke ta dette under behandling. Det vises til domstoloven § 236 fjerde ledd, hvorefter utvalget ikke kan ”vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig”. Dette betyr at dersom en avgjørelse kan angripes ved for eksempel kjæremål eller anke til overordnet domstol, har utvalget ikke anledning til å vurdere avgjørelsen. Det er uten betydning om kjæremåls- eller ankeadgangen har vært benyttet eller ikke.

For øvrig kan Tilsynsutvalget for dommere treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf domstoloven § 236 første ledd. Tilsynsutvalget kan i denne saken ikke se at dommerfullmektigen på noen måte har opptrådt i strid med god dommerskikk, tvert i mot. Det vises til hennes redegjørelse og til embetsleders

supplerende uttalelse. Utvalget vil ikke se bort fra at klagen mot henne beror på en misforståelse fra klagers side. Klagen fremstår som åpenbart ubegrunnet, idet saken fremstår som eksemplarisk håndtert fra innklagedes side, etter at hun overtok den.

Tilsynsutvalget finner etter dette at det ikke er grunnlag for disiplinærtiltak mot dommerfullmektig B.

Etter dette har Tilsynsutvalget for dommere truffet slikt enstemmig vedtak:

Klagen avvises i den utstrekning den gjelder misnøye med rettsavgjørelser. For øvrig foreligger det ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor dommerfullmektig B.

* * * * *

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens regler. Partene i saken kan bringe vedtaket inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder etter at partene ble underrettet om vedtaket. Det vises nærmere til domstolloven § 239.

Kopi av dette vedtak sendes sorenskriveren i X tingrett til orientering.